مجلهٔ پژوهش فیزیک ایران، جلد ۱۶، شمارهٔ ۱، بهار ۱۳۹۵

وهش فيري

خواص مغناطیسی بلوری آلیاژ نانوذرات آهن- پلاتین (L۱۰-FePt) در گذار فاز

مجيد فرهمندجو

گروه فیزیک، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد ورامین ، ورامین

پست الكترونيكي: farahmandjou@iauvaramin.ac.ir

(دريافت مقاله: ١٣٩٢/١/٣٠ ؛ دريافت نسخهٔ نهايي: ١٣٩٩٤/١٠)

چکیدہ

واژههای کلیدی: مغناطوکریستال، ناهمسانگردی، L۱۰-FePt، نانوبلور، ابرپارامغناطیس، گذار فاز

۱.مقدمه

وقتی، یک یا دوبعد از ساختار یک ماده کاهش داده میشود و در ابعاد آن کنترل دقیقی صورت میگیرد، آشار سطحی ظاهر میشوند و ناهمسانگردی ساختاری، رفتاری غالب پیدا میکند. این اتفاق در لایههای نازک، چند لایهایها، مواد ترکیبی، سیمهای نازک و خصوصاً در نانوذرات صورت میگیرد [۱]. خواص مغناطیسی ذرات وقتی در اندازهٔ نانومتری ساخته

می شوند، بسیار حائز اهمیت است. یکی از کاربردها، استفاده از این ذرات در حافظه های مغناطیسی با چگالی بالاست. ذرات یک مادهٔ مغناطیسی که حجم بسیار کمی دارند، انرژی های ناهمسان گردی و مغناطواستاتیکی بسیار کوچکی در میدان اعمالی دارند، در حالی که تأثیر انرژی گرمایی آنها بیشتر است. این سبب ناپایداری در جهت گیری گشتاور مغناطیسی می شود. این ذرات ابرپارامغناطیس هیچ پسماندی در دمای اتاق از خود

نشان نمی دهند. بنابراین این نانوذرات از نظر این که بتوانند در دمای اتاق تبدیل به فرومغناطیس شوند، مورد تحقیق قرار می گیرند. این ذرات با اندازهٔ یکسان و ناهمسان گردی مغناطیسی کم، رفتاری ابرپارامغناطیس دارند [۲].

نانوذرات L۱۰-FePt با ناهمسان گردی بلوری تکمحوری بالا در حدود ^۳ ۱۰۷ ، مورد مناسبی برای ذخیرهسازی مغناطیسی اطلاعات با ظرفیت بالاتر از Gbit/in هستند [۳]. امتياز نانوذرات نسبت به چندلايهاى ها، حذف برهم كنش تبادلی بین آنهاست. در ایـن دسـتگاههـا، میـدان وادارنـدگی (HC) می تواند تا مرتبهٔ تسلا در دمای اتاق، افزایش یابد. وادارندگی بالا برای افزایش ظرفیت ذخیرهسازی اطلاعات ضروری است. این ناهمسان گردی، بسیار بیشتر از ناهمسان گردی دیگر ذرات نظیر CoCr است. ناهمسان گردی بلوری بسیار بزرگ در فاز L۱۰، باعث می شود تا پایداری مغناطیسی نانوذرات در اندازهٔ بزرگتر از nm ۲، برقرار باشد [۴]. در پی یافتن ذرات کوچک تکحوزهٔ مغناطیسی با وادارندگی بالا، نخست ذراتی با ترکیب های ۲۰۵۳ و CrO۲ و CrO۲ در ابعاد میکرون و سپس ذرات فلزیFeCo آهـن- کبالـت [۵] و باریم فریت BaFe₁₁O₁₄ [۶] در اندازههایی از مرتبهٔ ۰٫۱ میکرون ساخته شدند. ناهمسان گردی مغناطیسی در ذرات تکحوزهٔ ترکیبی از انواع شکلی، بلوری و القایی است و در مورد ذرات فوق، ناهمسان گردی مغناطوبلوری آنها کوچک است. در کمتر از یک دههٔ اخیر نانو ذرات FePt ساخته شده اند. این نانو ذرات در صورت قرار گرفتن در دمای بالای °۰۰° با انجام یک گذار فاز از ساختار fcc به ساختار fct با نظم تركيبي، وادارندگي آنها تا مرتبهٔ تسلا افزايش مي يابد [۷]. منشاء وادارندگی بالا در نانو ذرات FePt پس از گرمادهی، ناهمسان گردی مغناطوبلوری شدید آنهاست. زیرا اتمهای Fe و Pt هر کدام به طور جداگانه در صفحاتی موازی با یکدیگر ردیف میشوند و فاصلهٔ ایـن صـفحات از یکـدیگر c كوچكتر از ثابت شبكهٔ مكعبي a است [٨].

ساخت نانوبلورهای FePt، با روش ساخت شیمیایی دارای مزیتهایی از جمله تنظیم در اندازه، شکل و توزیع اندازهٔ

نانوذرات است. به منظور افزایش میدان وادارنده در نانوبلورهای FePt، عملیات گرمایی روی آنها انجام می شود تا با گذار فاز، افزایش لازم در ناهمسان گردی بلوری و در نتیجه وادارندگی آنها ایجاد شود و بتوان از آنها در ضبط مغناطیسی با چگالی بالا استفاده کرد. در این مقاله نمونه هایی از نانوبلورهای FePt با روش سل ژل رشد داده می شوند و خواص ساختاری و مغناطیسی آنها را با آنالیزهای XRD و VSM مطالعه می شود. همچنین به کمک تصاویر MET و نتایج EDS توزیع اندازهٔ ذرات و درصد عنصری آهن- پلاتین مورد مطالعه قرار گرفته است.

۲. روش انجام آزمایش

در ابتدا ترکیب نمکهای فلزی ۲(acac) و Pt(acac) و FeCl_{1//}FH و احیاگر ضعیف هگزادکاندیول درحلال فنیل اتر در جو نیتروژن حل می شوند و دما تا C⁰۰۰ بالا می رود. آنگاه اولئیک اسید و اولئیلامین اضافه گردیده و دما به C⁰۰۰ می رسد. در ایس دما احیاگر ابر هیدراید Habet به محلول اضافه می شود. ایس عمل موجب آزاد شدن سریع اتم های فلز می گردد. پس از انجام عملیات باز واکنش در دمای C⁰۰۰۲، دستگاه به دمای اتاق باز می گردد و خالص سازی نمونه با سانتریفیوژ ۳pm ۰۰۰۰ انجام می شود. در این مراحل به تناوب از حلال های اتان و هگزان استفاده می شود. ناخالصی ها در اتانل حل می شوند و نانوذرات رسوب می کنند. با اضافه نمودن اولئیک اسید و اولئیلامین، نانوذرات در هگزان به صورت کلوئیدی باقی می مانند و ناخالصی ها رسوب می کنند.

با تحلیل میکروسکوپ الکترونی عبوری (TEM)، با مشخصهٔ دستگاهی [Philips EM ۲۰۸ TEM (۱۰۰kV) ۲۰۰Kx]، شکل، اندازه و توزیع اندازهٔ نانوذرات مشخص می شود و با تحلیل EDS درصد مولی آهن– پلاتین را در نانوذرات مشخص می کند. به منظور تغییر فاز نانوذرات، نمونهها را در کوره شامل ۹۰۸٪ و ۲ ۱۰، در دمای ۲°۰۰ برای مدت ۴ ساعت قرار داده می شوند تا نتیجهٔ یک گذار فاز بلوری، قابل مطالعه باشد. برای این منظور، تحلیل از طیف پرتوی ایکس و مغناطوموتور ارتعاش نمونه

شکل ۱. (رنگی در نسخهٔ الکترونیکی) نمایی از محلول کلوئیدی نانوذرات بعد از خالص سازی.

استفاده می شود. طیف پرتوی ایکس (XRD) با مشخصهٔ دستگاهی [(Philips Cu – Kr radiation (} = ۱٫۵۴Å] و تحلیـــل مغناطیسی توسط دستگاه مغنـاطشسـنج (VSM)، بـا مشخصهٔ دستگاهی [model PAR-۱۵]، انجام می شود.

۳. بحث و تحليل دادهها

شکل ۱ نمایی از محلولهای کلوئیدی نانوذرات بعد از عملیات سانتریفیوژ و خالص سازی نمونهها را نشان میدهد. واضح است که، رنگ محلول کلوئیدی از چپ به راست تیرهتر می شود. در حقیقت با افزایش دمای محلول واکنشی از دمای C ۱۵۰°C تا C ۲۴۰° اندازه و تعداد مونومرها با گذشت زمان افزایش مییابد.

شکل ۲ تحلیل TEM نانوذرات FePt را قبل از عملیات گرمایی نشان میدهد. واضح است که، اندازهٔ نانوذرات ۴٫۵ nm و فاصلهٔ بین آنها ۲ nm و انحراف معیار مناسبی به اندازه ۸٪ در توضیع اندازهٔ نانوذرات ایجاد میشود. در حقیقت با ایجاد نیروی دافعه توسط پایدارسازها یک فاصلهٔ تعادلی بین نانوذرات ایجاد می کنند.

بعد از عملیات گرمایی پایدارساز از بین میروند و نیروهای جاذبه بر نیروی دافعهٔ استریک غلبه میکند و نانوذرات کلوخهای میشوند. شکل ۳، SEM نمونهها را بعد از گرمادهی

شکل۲. (رنگی در نسخهٔ الکترونیکی) TEM نـانوذرات FePt قبـل از عملیات گرمایی.

در دمای C°۰۰ نشان میدهد. اندازهٔ ذرات تا µm ۱ افزایش مییابد.

به منظور جلوگیری از کلوخهای شدن نانوذرات از روش ماتریس نمک استفاده شد. به طوری که به محلول کلوئیدی نانوذرات، مقدار مشخصی محلول نمک NaCl اضافه می شود ذرات نمک، نقش عامل جداساز را برای نانوذرات دارند. شکل ۴ نانوذرات بلوری FePt را بعد از عملیات گرمایی نشان می دهد. واضح است که، اندازهٔ نانوذرات بعد از گرمادهی، تا ۱۰ nm

شکل ۵ طرح پراش پرتوی X نمونه بعد از انجام عملیات گرمایی را نشان میدهد. همان طوری که از شکل برمی آید، بعد از گرمادهی قلههای اضافی ظاهر می شود که نشاندهندهٔ به وجود آمدن فاز fct برای نانوذرات است. وجود قلههایی که در شکل مشخص است، نشاندهندهٔ تشکیل فاز ۱۰۰ با نظم ترکیبی است. این نانو ذرات، بدون عملیات گرمایی دارای ساختار fcc با قطر ۲٫۵ m ۴٫۵ و ثابت شبکهٔ ۴ ۳٫۸۷۱ هستند که این مشخصهٔ نانو ذرات FePt است.

در شکل ۶ منحنی پسماند نمونه که به وسیلهٔ دستگاه مغناطشسنج نمونهٔ ارتعاشی (VSM) اندازه گیری شده است، را بعد از گرمادهی مشاهده میکنید. نمونه قبل از گرمادهی در فاز ابرپارامغناطیس و بعد از گرمادهی به علت پیدایش

شکل۳. SEM نمونهها بعد از گرمادهی در دمای C°۰۰°.

شکل۵. XRD نمونهها بعد از گرمادهی.

شکل ۶. حلقهٔ پسماند مغناطیسی نمونه بعد از عملیات گرمایی.

- 1. S Wang and A Taratorin, "Magnetic Information Storage Technology", Academic Press (1999) 177.
- 2. D Sellmyer and R Skomski, "Advanced Magnetic Nanostructures", Springer (2006) 239.
- 3. S Sun, E Fullerton, D Weller, and C B Murray, *IEEE Transactions on Magnetics* **37** (2002)

شکل ۴. TEM نانوذرات بعد از عملیات گرمایی با ماتریس نمک.

ناهمسان گردی بلوری شدید، دستگاه نانوذرات FePt از فاز ابرپارامغناطیس نرم به فرومغناطیس سخت با وادارندگی بالا تبدیل می شود. مغناطش اشباع نمونه gwo ۴۰ و مقدار وادارندگی در حلقهٔ پسماند نمونه، به kOe می رسد. همچنین نتایج دادههای مغناطیسی VSM، نتایج XRD را تایید می کند.

۴. نتیجه گیری

نانوذرات FePt با اندازه mm ۴ با روش سل ژل ساخته شدند. نتایج نشان دادند که نانوذرات با عملیات گرمایی یک گذار فاز بلوری از فاز ابرپارامغناطیس نرم به فاز فرومغناطیس سخت انجام میدهند و ساختار آنها از ساختار fcc به ساختار fct تبدیل میشود. این گذار فاز، ناهمسانگردی مغناطیسی شدیدی در نانوذرات به اندازهٔ ۰/۰ تسلا ایجاد میکند.

1239.

- 4. S Sun, Advanced Materials 18 (2006) 393.
- 5. H Zeng, J Li, J P Liu, Z L Wang, and S Sun, *Nature* **420** (2002) 395.
- M Ghidini, G Asti, R Pellicelli, C Pernechele, and M Solzi, J. Magn. Magn. Mater. 316 (2007) 159.

- 8. J P Liu, K Elkins, D Li, V. Nandwana, and N Poudyal, *IEEE Trans. Magn.* **42** (2006) 3036.
- Y Ding, S A Majetich, J Kim, K Barmak, H Rollins, and P Sides, J. Magn. Magn. Mater. 284 (2004) 336.